

нѣва за скръзь-тѣх, кой-то отѣща оный, кой-то пише за что-то глѣда че сношеніа-та имъ сѣ истинни и че има желаніе да имъ даде по-голѣмо развитіе и значеніе. Може еще да поиска отъ корреспондента си да му ави причины-ты заразъ кои-то е послѣдвала таа студенина, коа-то за него е толкова жалко нѣчто и да призовава пріятеліх-тѣх искренногѣ на пріятела си, и да му доказва, че ще положи всако потрудваніе и погрѣшваніе да поправи кое-то ако бы да сѣ е случило погрѣшеніе и най послѣ да притѣри че е готовъ да пріемне заповѣди-ты и порженіа-та му;

IX. ОКАИВАНІА И ОПРАВДАНІА.

§. 671. П и с м а - т а , кои-то приказвать за окаиваніа (паратора) и за оправданіа и най-паче мжмрателин-ты писма, трѣбва да сѣ пишать съ голѣмо благоразуміе и вниманіе, и да откѣтваме въ тѣхъ разгнѣвленіа-та, кои-то намъ докарвать безчннїа-та на нашій корреспондентъ; трѣбва убо да сѣ окаиваме (жаловаме) безъ горчевинъ и вистинъ безъ да доказваме честолукіе-то на трговеца. Мжмренїа и забѣлѣжанїа (обсервацій) кога-то ставать съ кроткость и съ умѣренность лѣсно сѣ послушвать; напротивъ горчиви-ти рѣчи докачка и разянтава дѣхове-ты что-то мжчно става примиреніе-то. Кое-то мжмри и сѣ окаива трѣбва да внимава че спорадъ кой-то начинъ пише спорадъ истый начинъ има право да му отговоръ и корреспондентъ-тѣх му; пнѣмо писано съ разянтенъ дѣхъ повыже пове-че-то отговоръ ведмѣстенъ и слѣдовательно искрваніе; затова трѣбва да сѣ пазимъ отъ докачвателны рѣчи, за что-то всакога е похарно нѣчто да съврѣшаме нашы-ты сношенїа съ нѣкой корреспондентъ у-чтиво нежели неугодно и сурово.

Многаждъ вистинъ съ благородно-то поведеніе сполучва нѣкой по-лѣсно онова что жале нежели съ суровость и съ горчевинъ;